

Hoofdstuk 58

Lieve kleinkinderen,

Ik ging naar de MULO in Kollum. Dat is lang geleden. We hadden geen andere praat, dan....

Ja, half Nederland stond op z'n kop. De Beatles waren in ons land. En hun mooiste song was: 'We all live in a yellow submarine.' (We leven allemaal in een gele onderzeeboot.) Kennen jullie dit lied en de melodie?

Onze minister-president in die dagen was Jelle Zijlstra.

En wat zong conferencier Wim Kan op oudejaarsavond op de radio op de melodie van 'We all live in a yellow submarine' tijdens zijn oudejaarsconference?

'Waar we heen gaan, Jelle zal wel zien, Jelle zal wel zien, Jelle zal wel zien.'
Wat was dat mooi. Ja, heel mooie herinneringen.

Waar we heen gaan....?

De verzetsheld en evangeliste mevrouw Corrie ten Boom kreeg op een vliegveld eens de vraag: 'What is your enddestination?' (Wat is uw eindbestemming?)

Zij antwoordde: 'Heaven' (De Hemel.)

'Maar vliegveld 'Heaven' bestaat niet,' kreeg zij als antwoord.

'Dat klopt,' antwoordde Corrie ten Boom.

'Maar de hemel bestaat wel. Zeker weten!'

Waar we heen gaan....? Corrie ten Boom wist het honderd procent zeker.

Weten jullie wel dat er een film over haar leven is gemaakt?

Lieve kleinkinderen, als jullie niet weten wie de Beatles, Jelle Zijlstra, Wim Kan en Corrie ten Boom zijn, via Google kunnen jullie heel veel over hen te weten komen.

Hoofdstuk 58 - Het Koninkrijk van de Hemel - Mattheüs 13 : 24 - 52

Vaak vertelde de Here Jezus over het Koninkrijk dat hij op deze wereld kwam oprichten en waar iedereen die hem lief had en in hem geloofde welkom was. Jezus' discipelen vonden het altijd maar weer wat mooi wanneer ze hem hoorden spreken over *Het Koninkrijk van de Hemel!*

Jazeker, maar het leek zo weinig op een koninkrijk... Eén rabbi zonder macht, zonder invloed en met slechts twaalf discipelen en daaromheen nog een heel klein groepje mensen die ook in hem geloofden en zeker wisten dat hij de Messias was.

En daar tegenover stonden de Farizeeërs en de wetgeleerden die hem haten, de Zeloten (de verzetsstrijders) die hem verachten en het gewone volk dat wel graag naar hem luisterde, jubelde om de wonderen die hij deed, maar niet geloofde dat Jezus de beloofde Messias was.

Om zijn discipelen te leren dat het Koninkrijk van God in het klein moest beginnen, maar wel uit zou groeien tot een sterk en machtig koninkrijk, vertelde Jezus de volgende korte gelijkenis: 'Gods nieuwe wereld lijkt op een mosterdzaadje. Dat is het kleinste zaadje dat er is. Als iemand het zaait op zijn land dan groeit uit dat kleine zaadje een boom. Die boom is het grootst van alle planten. En de vogels bouwen er hun nest in.'

Het was waar, de discipelen van Jezus konden nog niet veel zien van het Koninkrijk dat Jezus op aarde gesticht had. Maar deze gelijkenis van het mosterdzaadje mocht voor hen het bewijs zijn dat Zijn Koninkrijk eens zou komen en heersen over alle landen en volken op de hele wereld.

Een mosterdboom

Zo is het ook voor ons. Ook wij zien vaak maar zo weinig van Gods nieuw Koninkrijk. Er zijn wel duizenden (2 miljard) mensen in veel landen op deze wereld die in Jezus geloven. Maar er zijn nog veel meer mensen op deze wereld die Jezus niet kennen of zelfs niets van hem willen weten!

Er is een kerk in deze wereld die het evangelie van Jezus Christus verkondigt, maar die kerk is zo klein en heeft zo weinig macht. In veel landen wordt ze zelfs onderdrukt en haar mensen vervolgd. En de machthebbers op deze wereld kijken

de andere kant uit. Willen niets met de vervolgde kerk van Jezus te maken hebben.

En toch: het Koninkrijk van Jezus dat zo klein begonnen is, zal eens heersen over de hele wereld. De steen die koning Nebukadnezar in zijn droom zag zal de hele wereld in zijn macht hebben. Alleen wanneer? Dat weten wij niet.

Nog twee gelijkenissen vertelde de Here Jezus over het Koninkrijk van God. De eerste: 'Gods nieuwe wereld lijkt op een schat die verstopt is in de grond. Op een dag vindt een man die schat. Hij is heel blij. Toch verstopt hij die schat weer in de grond. Dan verkoopt hij alles wat hij heeft en met het geld koopt hij het stuk land waarin de schat verstopt is.'

De tweede gelijkenis: 'Gods nieuwe wereld lijkt ook op een koopman die op zoek is naar mooie parels. Op een dag ziet hij een heel bijzondere parel. Hij verkoopt alles wat hij heeft. En met dat geld koopt hij die ene buitengewone parel.'

Ook deze twee gelijkenissen hebben een diepe betekenis. De grond waarin die schat verstopt was is de wereld. De grote wereld waar de leugen en het onrecht heerst. De wereld die niets van God en zijn gebod wil weten.

Maar in die 'verloren' wereld is een schat verborgen waar de mensen niet van weten: *de kerk van Jezus Christus*. En nu ging Jezus, de Zoon van God, de wereld kopen om zo zijn kerk te verlossen uit de macht van het verkeerde, van de duivel zelf.

En zoals de man die alles verkocht om dat stuk grond te kunnen kopen en zoals die koopman er alles voor over had om die ene parel te kunnen kopen, zo was ook Jezus er klaar voor om de hoogste prijs te betalen: zijn eigen kostbaar bloed, zijn leven.

Dat laatste, dat Jezus voor zijn kinderen op deze wereld zou sterven, dat begrepen zijn discipelen toen nog niet. Maar dat hij alles voor hen overhad, dat hij zelfs om hen de hemel verlaten had, dat wisten ze wel en dat maakte hen erg blij. Zij waren zijn eigendom en hij was hun bruidegom die hun het eeuwige leven zou geven.

En toen Jezus hun vroeg: 'Hebben jullie begrepen wat ik jullie gezegd heb?' konden ze naar waarheid antwoorden: 'Ja Heer, wij weten wat u bedoelde.'

Maar niet alleen in de wereld heerst het kwaad en het onrecht. Zelfs in de kerk van Jezus Christus komt het kwade, het verkeerde zelfs om de hoek kijken. Zit het kwade niet in het hart van ieder mens? Ja, ook bij kerkmensen bij wie je aan de buitenkant niets bijzonders kunt zien. Bij ons allemaal komt diep in ons hart in min of meerdere mate het verkeerde voor: wrok, haat, gierigheid,

eeرزucht, heerszucht, onbarmhartigheid, ongeloof en dwaalleer. Het is allemaal niet zo mooi als het lijkt. En dan heb ik het niet eens over de jaloezie....

Het Koninkrijk der Hemelen, Gods nieuwe wereld lijkt op gist.

Jezus zei: 'Een vrouw doet een klein beetje gist bij een grote zak meel. Daardoor verandert al het meel.'

De discipelen begrepen veel beter dan wij nu hoe en waarom het gist in het meel moest om een brood te kunnen bakken.

In de oude Bijbelvertaling staat geen gist, maar zuurdesem. De discipelen wisten wat zuurdesem was en ook waar het een teken van was. Vroeger gebruikte een huisvrouw geen gist zoals onze bakkers nu doen om broden te bakken, nee zij gebruikten een beetje zuurdesem in het beslag voordat zij broden gingen bakken. Zuurdesem was beslag dat bedorven was, waardoor het een zure smaak had gekregen. Het gebakken brood werd er ook niet lekkerder door, maar het kon nu wel langer bewaard blijven.

Dat bedorven zuurdesem was vroeger in Israël een beeld van onreinheid en tijdens Pasen mocht het niet eens in huis gevonden worden. Het paste niet bij het paaslam dat wanneer het geofferd werd geen gebrek mocht hebben. Dat paaslam was een teken van het Heilige Godslam zelf, van Jezus Christus.

En zo gebruikte Jezus het zuurdesem als beeld en teken van verborgen kwaad, zelfs in Gods eigen kerk. Een klein beetje gist was genoeg voor een grote zak meel. Dat kleine beetje zuurdesem trok door alles heen en verzuurde het hele deeg waar de broden van gebakken werden.

En zo gaat het ook in de kerk. Een kleine dwaling kan de oorzaak zijn van een grote kerkscheuring.

Ook hiervoor heeft Jezus in deze gelijkenissen gewaarschuwd.

Jezus gaf nog een voorbeeld aan de mensen met de volgende gelijkenis.

Hij zei: 'Gods nieuwe wereld lijkt op een boer die goed zaad strooide op zijn land. 's Nachts, toen iedereen sliep kwam de vijand van de boer. Die vijand zaaide onkruid tussen het koren en ging weer weg. Het koren kwam op en groeide. Maar tegelijkertijd kwam ook het onkruid op.

De knechten van de boer gingen naar hem toe en vroegen: 'U heeft toch goed zaad op het land gestrooid? Waar komt toch al dat onkruid vandaan?'

De boer zei: 'Dat heeft een vijand gedaan.'

De knechten vroegen: 'Wilt u dat wij het weghalen?'

Maar de boer antwoordde: 'Nee, want als je het onkruid weghaalt dan trek je ook het koren uit de grond. Laat het koren en het onkruid allebei groeien tot de tijd van de oogst. Dan laat ik mijn mannen eerst het onkruid van het land halen. Dat moeten ze bij elkaar binden en in brand steken. Daarna kunnen ze het koren naar mijn schuur brengen.'

Onkruid tussen het koren

Diezelfde avond, toen de discipelen met Jezus alleen waren vroegen ze hem naar de betekenis van deze gelijkenis.

Jezus antwoordde: ‘De man die het goede zaad op het land strooide is de Mensenzoon. Het land is de wereld. Het goede zaad zijn de mensen die bij Gods nieuwe wereld horen. Het onkruid zijn de mensen die bij de duivel horen. De vijand die het onkruid zaait is de duivel. De tijd van de oogst is het einde van de wereld. En de mannen op het land zijn de engelen. Het onkruid wordt van het land gehaald en verbrand. Dat is wat er gebeurt bij het einde van deze wereld. Dan stuurt de Mensenzoon zijn engelen op weg. Zij halen alle slechtheid weg uit de wereld, alle mensen die steeds maar weer gedaan hebben wat God niet wil. Die mensen worden in de brandende oven gegooid. Daar huilen ze van ellende en spijt.

Maar alle mensen die Gods wil hebben gedaan zullen gelukkig zijn. Ze zullen leven in de nieuwe wereld van hun Vader.

Jaren later toen de discipelen van Jezus om Zijn Naam vervolgd werden en in de gevangenissen werden gegooid moesten ze nog dikwijls aan deze gelijkenis denken. God liet zijn vijanden leven ook al vervolgden ze zijn kerkmensen. Ook al hadden ze het in dit leven zwaar en moeilijk, moesten ze veel onrecht ondergaan, niet één van hen zou in de eeuwigheid verloren gaan.

Nee, niet voor altijd zullen de kinderen van satan triomferen. Het oordeel zal komen. Jezus heeft het zelf gezegd!

De discipelen wisten niet wanneer. En ze hadden nooit gedacht dat het nog zoveel eeuwen zou duren. Maar dat het eindoordeel eenmaal zal komen, daar hebben ze nooit aan getwijfeld.

‘Het is met het Koninkrijk van de Hemel,’ sprak Jezus, ‘als met een sleepnet, dat uitgegooid wordt in een meer. In dat net worden allerlei vissen gevangen. Als

het net vol is trekken de vissers het net naar de kant. Ze gaan zitten en halen de goede vissen eruit en die worden in manden gedaan. Maar de slechte vissen gooien ze weg. Zo zal het gaan bij het einde van deze wereld. Dan zullen de engelen komen. Ze zullen de slechte mensen weghalen bij de mensen die aan God gehoorzaam zijn geweest. En zij zullen de slechte mensen in een brandende oven gooien. Daar zullen ze huilen van ellende en spijt.'

